

under Forsikringspligten, eller vil det være en Skade, som den paagældende maaske faar erstattet af det offentlige? En hel Ager eller et helt Skifte Sæd kan jo blive traadt ned paa den Maade, og det vilde være urimeligt, om Ejeren ikke skulde have Erstatning. Det ærede Medlem, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Ellinger), gjorde opmærksom paa, at det drejer sig om meget store Beløb, og derfor mener jeg, at Forsikringspligten vel maa række ret vidt. I hvert Fald vil jeg gerne have Besked om, hvor langt Pligten rækker for de Førere, som har Luftfartøjer til Transport.

Jeg skal ikke komme ind paa at polemisere mod nogen af de Udtalelser, der er fremsat. Kun vil jeg sige til det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen), at naar han udtaler, at Driftssikkerhed er det uopnaaelige, er det vel muligt, at han i nogen Grad har Ret, men ogsaa kun i nogen Grad, thi der er uhyre Forskel paa Driftssikkerheden i dette Øjeblik og i Flyvningens første Dage. Man kan i hvert Fald godt tænke sig, at man kunde naa saa vidt, at man kunde sige, at der virkelig var Driftssikkerhed. Selv om Maskinen gik i Staa, var det dog ikke umuligt, at der kunde opfindes et eller andet, der kunde sikre Passagerernes og Førerens Liv; desværre har jo adskillige Pionerer for Luftsporten sat Livet til. Saa længe Forholdene er saa usikre, som de hidtil har været, vil Flyvningen ikke kunne faa den Betydning i det praktiske Livs Tjeneste, som vi alle sammen hellere end gerne ser.

Jeg skal heller ikke komme ind paa Betragtninger over Lovforslagets sene Fremkomst. Jeg kunde gøre det med samme Ret, som man kunde gøre det overfor det foregaaende Lovforslag, thi Lovforslaget er ret stort, paa ikke mindre end 50 Paragraffer; men det indeholder intet, som giver Anledning til Tvistigheder af nogen Art, det er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og der er intet socialt Moment i det. Derfor kan vi ganske roligt vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det er rigtigt som af det 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) fremhævet, at Kravet om den Bestemmelse om Forsikringspligt, der er indsat ved et Ændringsforslag i det andet høje Ting, er rejst fra en bestemt Side indenfor Udvalget, men saaledes at hele Udvalget har givet det sin Tilslutning, og saaledes, at

det i alle Tilfælde har staaet for mig som et Krav, jeg ikke kunde afvise, et Krav, hvorom jeg selvfølgelig har forhandlet med de sagkyndige, der staaer til Raadighed, og som man, selv om man ikke har været glad ved det, dog mente at kunne gaa med til.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) spurgte mig om, hvor vidt Pligten rakte. Her er næsten spurgt om mere, end jeg tør paatage mig at svare paa. Der staaer i Lovforslaget, at Ejeren af et Fartøj skal have tegnet og holde i Kraft Forsikring for Dækning af Erstatningskrav, som maatte opstaa mod ham selv eller mod Brugeren for Skade som Følge af Luftfarten paa Person eller Ting udenfor Fartøjet. Det synes at være ret omfattende, men hvor Grænsen skal sættes, tør jeg ikke udtale mig om; det er et juridisk Spørgsmaal, som, hvis der ikke kan opnaas Enighed mellem vedkommende skadelidte og Forsikringselskabet, maa afgøres af Domstolene. I alt Fald sætter Lovforslaget ikke nogen snæver Grænse, og det bør det selvfølgelig heller ikke gøre. Det ærede Medlem omtalte ogsaa 2det Stykke i § 39, hvorefter Ministeriet kan bestemme, at Fartøjets Ejer i Stedet for Forsikring kan stille anden af Ministeriet godkendt Sikkerhed for Dækning af de i 1ste Stykke nævnte Erstatningskrav. Det forekommer mig ikke at være mere, end Billighed kan kræve; naar Folk i Stedet for at tegne Forsikring vil depone Værdier eller Kapitaler, netop til at dække de Krav, som eventuelt kan rejses imod dem, maa det sidste absolut være lige saa godt for de eventuelt skadelidende som det første.

Med Hensyn til Driftssikkerheden er det meget vanskeligt for mig at give et positivt Svar. Jeg tør i Virkeligheden intet sige derom, man kommer nødvendigvis dertil at gaa gradvis frem. Man opnaar selvfølgelig ved Brugen af Luftfartøjer en Udvikling af Teknikken paa dette Omraade og efterhaanden større og større Sikkerhed, men til hvilken Grad man hidtil er kommet, tør jeg ikke sige. Man er i alt Fald ikke kommet til det Punkt, hvor man tør sige, at der er absolut Driftssikkerhed. Selv om Driftssikkerheden er betydelig i Forhold til, hvad den var for en 3—4—5 Aar siden, er man neppe naaet til en saadan Driftssikkerhed for Luftfartens Vedkommende som med Hensyn til Automobile; men heller ikke der er Driftssikkerheden saa stor, at man ikke i Fremtiden vil kunne opnaa en endnu større.